

Cinematograf în Valea Ierii. Nerăbdători, spectatorii citeșc programul din seara respectivă.

Rezultatele concursului de inovații din 1957

Cifitorii noștri au fost informați la timp despre concursul de inovații organizat în cursul anului trecut de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. În urma verificării participării unităților la acest concurs s-a stabilit următoarea clasificare:

Departamentul Agriculturii

- I. S.M.T. TÂNDAREI, regiunea Constanța.
- II. S.M.T. SIBIU, regiunea Sălaj.
- III. CENTRUL MECANIC CONȘTANTA.

Departamentul Gostat

- I. G.A.S. GIARMATA, regiunea Timișoara.
- II. G.A.S. REGHIN, Regiunea Autonomă Maghiară.
- III. G.A.S. JIMBOLIA, regiunea Timișoara.

Departamentul Silviculturii

- I. DIRECȚIA SILVICĂ BACAU
- II. I.F.E.T. BACAU, regiunea Bacău.
- III. I.F.E.T. LIPOVA, regiunea Timișoara.

Inovatorilor din aceste unități, care au participat la concurs cu un număr de 283 inovații, li s-au acordat premii în valoare de 69.993 lei.

Pentru munca deosebită desfășurată în perioada concursului, au mai fost premiați și următorii responsabili cu inovațiile:

NICOLESCU ANGHIEL, S.M.T. Tândarei (800 lei).

GRIGORESCU EUGEN, S.M.T. Sibiu (600 lei).

CONSTANTINESCU ION, C.M. Constanța (400 lei).

ANGHEL ALEXANDRU, Direcția Silvică Bacău (500 lei).

CORCIOVEI ALEXANDRU, Serviciul regional S.M.T. Constanța (500 lei).

PĂDURE MARCEL, Trulstul regional Gostat Timișoara (500 lei).

Anul acesta se va desfășura al patrulea concurs de inovații, la care vor participa toate unitățile Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Se vor acorda premii inovatorilor, cât și salariilor care vor contribui la aplicarea inovațiilor. Inovațiile cu o valoare tehnică și economică deosebită vor fi premiate separat.

CODEPENDENȚII

O nouă „metodă”

După cum ne scrie corespondentul nostru voluntar Vasile Popescu, tovarășii de la Ocolul Silvic Băbeni, regiunea Pitești, eliberează lemne de foc și lemne pentru construcții după o metodă nouă. Iată în ce constă metoda: te prezinți la Ocolul Silvic cu o damigeană plină cu vin, de preferință vin de Drăgășani, cu niscaiva brinză, de preferință de oaie, cu câteva sticle cu țuică, de preferință de prune.

Un contabil „vestit”

Corespondentul voluntar Tache Vasiliache, din comuna Cindești, raionul Buhuzi, ne semnaleză că membrii cooperativelor de consum din această comună sunt foarte nemulțumiți de Vasile Budnaru, contabilul cooperativelor. El este nedumerit de faptul că acest tovarăș, care a fost dat afară din postul de contabil de la gos-

pedăria colectivă din comună deoarece s-a arătat a fi inenș și necorespunzător, a ajuns totuși contabilul cooperativelor. Aici, „contabilul” în loc să muncească cu tragerile de inimă pentru bunul mers al cooperativei a găsit de cuviință să vândă cetățeanului Gheorghe Gh. Grigoraș trei care de lemne din avuții cooperativei, însușindu-și banii. Tot de la cooperativă el a luat un aparat de radio, pe care nici până azi nu l-a înșinat. În anul 1957, inducând în eroare conducerea cooperativei, contabilul și-a luat două concedii de odihnă. Colectivii și țărani muncitori din Cindești cer ca uniunea raională a cooperativei să facă ordine în contabilitatea acestor cooperative.

Completăți-vă inventarul agricol cu cele necesare!

Țărani muncitori din regiunea Stalin!

Uniunea cooperativei de consum din raioanele regiunii pune la dispoziția cupărilor importante stocuri de mașini și unelte agricole cu o reducere de 50 și 70%.

Completăți-vă inventarul agricol cu cele necesare!

Note și COMENTARIU

Termometre de sol

Cintatul cucului vesteră altădată ca s-a încălzit vremea și se poate înșămînța porumbul. Atunci, agrotehnică se facea după... ureche. În prezent, nu mai este un secret pentru nimeni ca stabilirea și respectarea epocii optime face parte din regulile științifice ce se cer a fi aplicate, pentru a se putea face o agricultură rațională. De aceea ne mirăm ca mai sint încă unele gospodării agricole de stat din trusturile Craiova, Constanța etc., care nu au avut nici măcar un termometru de sol. Pentru a remedia această lipsă, în cursul lunilor ianuarie și februarie au fost expediate de Direcția generală a aprovizionării și desfacerii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii către secțiile agricole regionale și trusturile Gostat circa 1500 de termometre, altele 1.350 urmând să fie trimise în cursul acestei luni. Atât secțiile agricole raionale, cât și unitățile Gostat vor primi asadar un anumit număr de termometre. Trebuie numai ca acestea să fie ridicate la timp, pentru a putea fi folosite în actuala campanie de primăvară.

Toate-s bune, numai...

Gospodăria de stat Secueni este una din unitățile fruntașe din cadrul trustului regional Gostat Bacău. Cine nu-i cunoaște realizările obținute? De cîtiva ani, gospodăria contribuie la formarea fondului central al statului cu mari cantități de produse agroalimentare, dobîndind în același timp și importante beneficii. Totuși datorită acestui fapt, gospodăria s-a dezvoltat mult. Au fost create condiții bune de trai și de muncă muncitorilor, care pe bună dreptate se mîndresc cu mașinile moderne pe care le au, cu cantina, dormitoarele, sau clubul. Cu un singur lucru nu se împacă muncitorii de aci drumurile pînă la sediul și chiar în incinta gospodăriei sint nepracticabile pe timpul ploilor, sau cînd se topeșc zăpezile. Pentru a merge de la dormitoare la cantina, sau de la birouri la atelierul mecanic, trebuie să faci adevărate exhibiții ca să nu intri în noroai, în care, pe alocuri, te poți afunda pînă la genunchi. Pe aceste drumuri merg și tovarășii din conducerea gospodăriei și cei de la Trust. Toți preferă să meargă pe drumuri fără de glod, dar să le pietruască bn. Oare această nepăsare nu-i o pată de noroi pe obrazul gospodăriei de la Secueni?

Schimb de experiență între artiștii amatori

Echipa de teatru a lucrătorilor din Direcția silviculturii a regiunii Timișoara, va prezenta în seara zilei de sîmbătă 22 martie spectacolul „Doctor în filozofie”, comedie în 4 acte de Bronislav Nușci, pe scena teatrului din cadrul clubului B.R.P.R.-București. Reprezentanța are loc în cadrul schimbului de experiență pe care-l face această formație artistică și echipa de teatru a lucrătorilor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii din București.

DIN FABULA SOVIETICĂ

Găina și OUL

N. MIZIN

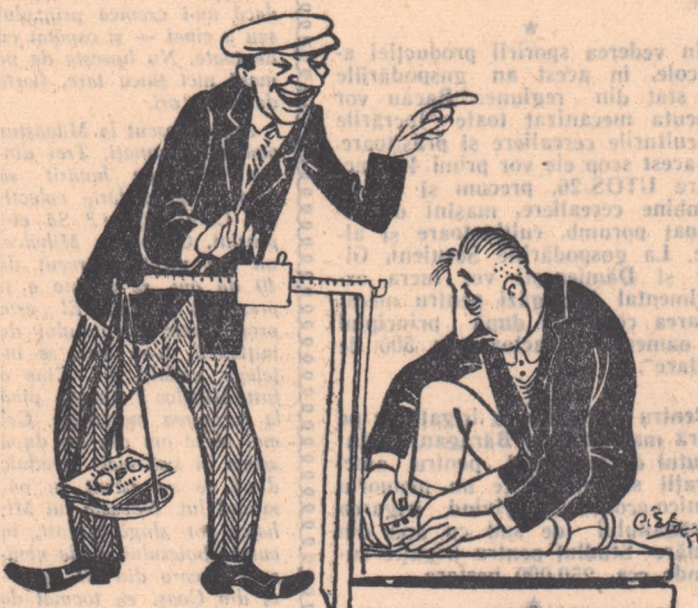
Cotcodac... Cotcodac...
M-am ouat! M-am ouat!
Cotcodac...
Mult de sine multumit,
Porumbaca se agită.
Puțul cel de răfă-și spune:
„Poate că-i un ou minune!
Și colhozul chiar acum,
Cu un ou își face suma —
Planul... iată-l împlinit!”
Prins de nerăbdare-o roagă
în șifșit:
„Alti fatt de bună, dragă,
Mor să văd așa ispravă,
Că prea te ridici în slavă”

În romînește de GEORGE BICAZ

METROLOGUL PE CÎNTAR

Bascula din comuna Araci, raionul Codlea, stă nemarkată și nedată în folosință, deoarece metrologul trimis de cooperativa „Metalul” din Orașul Stalin a pretins pentru verificarea ei o „remuneratie” nelegată.

HUDEA SIMION, corespondent

— Cîntărindu-ți pretenții, constat că dai dovadă de... ușurință! Desen de AL. CLENCIU

LEO COOPERATIVĂ

Cînd am ajuns la Zoia, comună situată nu departe de Rimnicu Sărat, la orizont de-abia se ivise geana roșietică a dimineții. N-a fost nevoie să mă informez unde se află cooperativa de consum. În gară, dincolo de linia ferată, pe o placă mare de lemn, lăsată de-așupra unei uși, am putut citi: „Magazinul mixt al cooperativei de consum — Zoia”. Ceva mai la o parte, prinsă de utucă, o altă placă: „Centrul de achiziții”.

Mă așteptam ca la acea oră a dimineții să găsesc în prăvălie doar pe gestionar și pe achizitor. M-am înșelat însă. Magazinul era plin de oameni: bărbai și femei, liniștiți și virștosi. Unii au venit să si cumpere anumite lucruri mărunte, ca: figuri, drojdie de bere, halvași alții, însă, erau mînați de treburi mult mai mari. Gestionarul Benescu Nistor și achizitorul Nedelcu Ion le stau la dispoziție.

— Ei, pe dumneata cu ce să te servesc, mătușico, se adresa gestionarul Nistor Benescu unei băbuțe ce ședea în fața teighelei și privea măturile din rafturi.
— Păi, măică, zise baba Ioana Alecu, eu aș vrea cîtiva metri de stambă dintr-asta, pentru o pestelcă și o ditinea. Dar să îie mai bunicică.

Gestionarul întinse pe teighea cîteva baloturi de stambă și bătrînica își alese dintr-unul de culoare mai închisă. El îi tăie din balot 2 m și jumătate. Cît privește ditinea, bătrîna n-a găsit nici una care să-i îie pe plac. Culoarea l se părea prea tînerescă. Ar fi vrut una de culoare închisă, de lînă, și la un preț de 40—50 de lei. Gestionarul și-a notat acest lucru într-un carnet special destinat pentru a scrie în el cerințele clienților, asigurînd-o pe bătrînă că în cîteva zile îi va aduce ditinea cerută.

— Măică, îi-am adus și ouăle astăzi, se adresa gestionarul Nistor, pe teighea o leagătură cu vreo 40 de ouă, aduse să le vîndă la achiziții. Benescu, gestionarul, scoți costul ouălor, apoi pe cel al cumpărăturilor și dădu bătrînei restul de bani.

Într-un colț al prăvăliei, în apropierea ușii, Ion Nedelcu, achizitorul, cîntărea niște saci plini cu grîu, pe care îi adusesse Emil Horhoaga. El și-a ridicat căsa nouă și vrea să-i pună acoperiș de tablă. Pentru aceasta a adus la cooperativa 1.100 kg de grîu, pe care îl vinde la achiziții. Cooperativa îi vinde în schimb 100 kg de tablă galvanizată. Un alt țărăn, Coman Pătrașcu, are nevoie de un metru cub de cherestea. El a adus șpte vîltoare la cooperativa vreo 500 kg de grîu. Cu banii primiți va cumpăra tot de la cooperativa cherestea necesară.

În vremea asta, în prăvălie se făcu mare zarvă. Anghel Panfura, însoțit de tețorul său, intrase cu niște pășuri care se zăbeau și chîrțirău.
— Iată, Ionică, talcă — se adresa el achizitorului — îi-am adus gănilie și curcile astea. Am nevoie de bani. M-am apucat să-i fac casă băiatului asta de l-am înșurat acum și pentru nu pot să cumpăr deocamdată tablă, venîrăm să luăm niște carton din ția astaltă ce-ai aveți aci, la cooperativa. La toamnă, cînd oi vinde bucatele, l-oi da jos și-oi pune tablă pe casă.

— La noi, aici, e ca la lîrg, spunea gestionarul Benescu Nistor. Se vinde și se cumpără. Iată, de la începutul anului și pînă acum, cooperativa noastră a făcut o vînzare de mai bine de 230.000 lei și a cumpărat la achiziții peste 19.000 kg de grîu, vreo 7.000 kg de porumb, 5.000 kg fasole, vreo 100 kg de carne de pasăre și peste 10.000 de ouă. Ce-i drept, adăuga gestionarul, valoarea vînzărilor este mai mare decît a produselor cumpărate. În privința asta, mal sintem încă datori față de cel de la oraș care ne dau măturii la cooperativa. Anul ăsta însă, prin contractările și achizițiile pe care le vom face, ne vom achita cu prisosință de atastă datorie.

P. VOIGULESCU

Exemplul colectiviztilor din Codlea

Cunoscînd folosasele valorificării produselor pe bază de contract încheiat cu unitățile comerciale de stat și cooperative, membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie” din Codlea, regiunea Stalin, au aprobat în adunarea generală ca în acest an să contracteze cît mai mari cantități de produse agricole și animale. Astfel, gospodăria a încheiat de curînd contract cu L.R.A.C. „Recolta” și cooperativa din localitate pentru 7 vagoane și jumătate de grîu și orzoacă, 30 vagoane de cartofi și pentru legumele ce vor fi recoltate de pe suprafața de 10 hectare. De asemenea, gospodăria a încheiat contract pentru vînzarea a 10.000 litri de lapte, 3.000 kg de caș, 8 bovine, 60 de porci și 80 de ovine.

Însemnate cantități de cereale și cartofi au mai fost contractate de către colectivii din Codlea din prisoșul produselor convenite lor la zilele-munca. Buncăraș, pînă acum cîteva zile, ci au încheiat contracte cu cooperativa pentru 9.650 kg grîu și orzoacă, precum și pentru 30.000 kg cartofi din recolta acestui an. Frunțași în această acțiune se numără colectivii Ioan Arnăut, Huga Alivău, Gh. Lupu, Elena Iacob, Ana Năjar și alții.

N. SECELEANU corespondent

Mărfuri la sate

Început de primăvară la Boroaia, raionul Fălcieni. Țărani muncitori fac diferite cumpărături de la magazinul universal al cooperativei, pe care cîștigă de conducere la aprovizionat din timp cu mărfurile cerute de consumatori.

ȘAH MAT IN 11 MUTARI

De mic copil am avut groază de mutată. În casa părintească am asistat de multe ori la împachetatul lucrurilor, la trambalatul și des-pachetatul lor, la necazurile pricinuite de vesela sau oglinzile sparte. Tata avea chiar o vorbă: „două mutături fac cît un foc”.

Hei, de-ar fi trăit tata să vadă cîte mi-a fost dat să pățimesc! Prin martie 1955 lusesem numit șef al punctului agricol din comuna Glonț. Nici nu-mi luasem bine în primire postul, cînd mă cheamă lov. Popescu IV, șeful secției agricole raionale.

— Imi zice, rîzînd — că de atîtel e un om foarte glumeț!
— Șah știți?
— Nu prea, zic.
— Ei, măcar cît de cît. Așa cît să faci o mutare.
— Bine, zic, o mutare pot să fac.
— Ei, atunci împachetează-ți lucrurile. Faci mutarea în comuna Băndă.

Am rămas mut. Ce mai puteam să zic? Cel puțin dacă aș fi știut șah, poate eram pe placul șefului. Dar așa!

După vreo lună de zile sint chemat din nou la secția agricolă. Imi zice iar glumeț!
— Știi ceva, tovarășe inginer

Anghel? (Mă cheamă de fapt Anghel, dar dînsul mă alintă), începuserăm o partidă de șah... făcuși prima mutare... Aiaă că n-a fost bună!

— Eu v-am spus că nu știu șah.
— Tocmii de aceea am dat noi mutarea înapoi. Te întorci din nou în Glonț.
— Păi, zic, jucăm pe date înapoi?

— Ce era să fac? M-am întors la Glonț. M-am apucat să învăț și șahul, ca să îi în grafiile „zeilor”. Cînd, după cîteva săptămîni, m-a chemat iar, i-am spus de la ușă:
— De-acu știu jocul. Am învățat mutările.

— Bun, zice. Te muji la Buroiana.
De la Buroiana la Puțul cu Plopi. De la Puțul cu Plopi la Liniștea. Și tot așa. Noroc că raionul nostru n-are prea multe comune. La a opta mutare însă mă simțeam obosit. M-am dus cu o falcă în cer și una în pămînt la secția agricolă.

— Nu-mi place jocul. Nu mai fac nici o mutare!
— Vezi ce nerecunoscător ești? zice omul meu. Aș fi putut să-ți iau calul. Dar și l-am lăsat anume ca să-ți poți transporta cu el ba-

gajele. Faci o nouă mutare: la Cucucei.
Atunci am socotit că a sosit momentul să vorbim serios. Am întrebă de ce n-am lîhăste să îi lăsat în Liniștea. De ce mă mută și de acolo. Știi ce mi-a răspuns?
— Pînăcî în această comună roadele muncii d-ale nu se vîd!

— Păi cînd să se vadă, că de-abia sosit? Door nu-s roadele din basme, sî crească peste zi și să se cocă peste noapte!

Vorbiam însă în vînt. Nici șeful secției, nici inginerul șef nu mă ascultau. Jucau șah. Erau ocupați cu mutările pieselor pe tabla raionalului.

Și iaca așa, după ce trei ani m-au jînut în șah, la a 11-a mutare m-am făcut mat. Am fost scos din joc și pus la dispoziția serviciului agricol al regiunii.

Eu cred însă că jocul acesta ar trebui interzis la acele secții agricole raionale care încă îl practică. E un joc periculos. Mai cu seamă mutările ce se fac în riscante. S-ar putea întoarce într-o zi loc-mai împotriva celor ce le fac.

ANGHEL pentru conformitate GH. JANGOCIU

EPIGRAMA

Din comoditatea factorului poștal din comuna Tîrnova, regiunea Oradea, în satul Dud ziarele sint împărțite la abonații de elevii școlii din localitate.

Curios cum sint din fire, întrebare un băiat:
— Ce-ai făcut azi la-mpărțire?
— Împărțirăm... ziare-n sat!

V. D. POPA

AVETI

Plată suplimentară la producția medie realizată sau la cea planificată?

În articolul „Care metode de organizare a muncii sunt mai bune?”, publicat în „Agricoltura Nouă”, nr. 474 din 11 martie a.c., am pus în discuție criteriile și colaboratorilor noștri o seamă de probleme ce le socotim deosebit de importante pentru unitățile agricole cooperatiste. Colaboratorii consultați consideră că unele din problemele puse în discuție au nevoie de o rezoluție mai amplă. Propunerea lor ne-a determinat ca, începând cu acest număr, să prezentăm, foarte pe scurt, câteva din aceste probleme.

Mașinile nu vom ocupa de retribuirea suplimentară. Cointeresele pe colectivități, sistemul retribuției suplimentare a dat de la început rezultate excelente. Aplicarea retribuției suplimentare s-a făcut la început pe brigăzi și echipe. Acele brigăzi și echipe care depășeau producția planificată primeau un număr de zile-muncă în plus. Celor care aveau producții mai mici decât cele prevăzute în plan li se reducea un număr de zile-muncă. Introducerea acordului individual la cultura prășitoare a dus la îmbunătățirea sistemului retribuției suplimentare. Cunoștințele și precizia producției obținute de fiecare colectivitate se poate stabili exact, printr-o simplă scădere, cu cât a depășit sarcinile de plan. În raport cu depășirea producției planificate ei primește plata suplimentară.

Consiliile de conducere ale unor gospodării socotesc pe bună dreptate, că sistemul retribuției suplimentare mai trebuie să poată fi perfecționat. Cum de s-a ajuns la această părere? Anul trecut, gospodăriile colective din raionul Râdăuți au obținut producții mari. Producțiile mai pot fi încă mărite. Cu toate acestea adunările generale ale unor gospodării din acest raion au căutat să planifice producții mici la hectar. De ce? Pentru că — fără cine știe ce efort — colectivitățile să depășească producțiile planificate și să primească retribuție suplimentară. La fel s-au petrecut lucrurile și în alte părți. Pentru a combate această tendință, cât și pentru faptul că unora depășirea producției planificate se datorase într-o bună măsură nu alt muncii, cât condițiilor naturale și altor factori, unele gospodării colective caută noi căi de perfecționare a sistemului retribuției suplimentare.

Președintele gospodăriei colective din Bălești, regiunea Crailova, este de părere ca retribuția suplimentară să nu fie acordată pentru depășirea producției planificate ci a producției medii obținute. Alți colectivități din Bălești precum și membrii altor gospodării colective din regiunea Crailova sînt de părere că și mai stimulativ ar fi sistemul dacă s-ar acorda retribuție suplimentară celor care depășesc producția medie realizată plus un coeficient care să fie fixat de adunarea generală după rezultate. Ca să înțelegem mai bine această propunere să luăm un exemplu: presupunem că o gospodărie a obținut la porumb 2.500 de kg. la hectar, iar adunarea generală fixează coeficientul de 250. În cazul aplicării propunerii de mai sus vor primi plata suplimentară colectivitățile care au recoltat peste 2.750 de kg.

la hectar (2.500 kg. producția medie realizată + 250 coeficientul). Membrii unor gospodării din regiunea Bala Mare propun să nu fie fixat coeficientul după recoltare, ci la începutul anului. În acest din urmă caz coeficientul va fi exprimat în procente. Să lămurim și această propunere printr-un exemplu. Să zicem că adunarea generală a fixat pentru stocul de zahăr un procent de 10 la sută, iar producția medie la hectar este de 30.000. Plată suplimentară vor primi colectivitățile care depășesc producția de 30.600 kg. la hectar (30.000 de kg. producția medie + 3.600 care reprezintă coeficientul de 10 la sută).

Discuțiile cele mai vii le suscită însă problema dacă trebuie acordată plata suplimentară și-n cazul cînd, din pricina unor condiții naturale foarte nefavorabile, n-a fost obținută nici producția medie planificată. Unele gospodării sînt de părere ca plata suplimentară să se acorde și-n situația aceasta acelor colectivități care pe parcela avută în seama lor au depășit producția medie realizată. În regiunea Cluj sînt însă gospodării care deja au hotărât: în caz de calamitate sau nerezultare a producției medii pe gospodărie, indiferent din ce cauze, nu se acordă nici un fel de plată suplimentară. Este bine așa? Răspunde să-i spună cuvîntul participanții la discuție.

În sfîrșit, înainte de a încheia, mai socotim necesar să arătăm că într-o gospodărie colectivă o plantă — porumbul, de exemplu — se înfășină-tează pe terenuri cu fertilitate diferită. Și acest lucru trebuie avut în vedere atunci cînd se fixează retribuția suplimentară. De aceasta e bine să fim seama și participanții la discuția noastră.

Inițiativă și hărnicie

Gospodăria agricolă „Drumul lui Lenin” din Jurgeni, raionul Găești, a luat ființă în 1950. În cei 8 ani care au trecut de la înființarea gospodăriei, colectivitățile au plantat 5.50 ha cu pomi, au construit un siloz pentru 200 de oi, un grajd pentru 50 de vaci, o platformă de uscat, siloz pentru 500 tone de nutreț murat, coteș de nutreț finit și de multe altele. În 1957, colectivitățile din Jurgeni au avut un „necaz”. Transportul produselor de pe cîmp nu se putea face la timp și în bune condiții, deoarece terenurile gospodăriei erau departe, iar atelele erau insuficiente. Pe scurt, se gîndeau oamenii la un autocamion. Dar la ce nu se gîndește omul. Pentru autocamion trebuiau bani, iar bugetul de veni-

turi și cheltuieli nu prevedea acest lucru. Și totuși autocamionul trebuia neapărat procurat. Și trebuia cumpărat fără a se scădea veniturile colectivistilor. Soluția pe care a găsit-o gospodăria nu este neobișnuită de nouă. Colectivitățile s-au gîndit să muncască în așa fel încît să obțină la hectar producții mult mai mari decît cele planificate (grîu 1.800 kg, porumb 3.000 kg boabe); sporul de recoltă să-l contracteze, iar cu banii obținuți din vânzarea surplusului de cereale, să cumpere un autocamion. Hotărîrea a fost pusă în practică. Pămîntului i s-au aplicat îngrășăminte, culturile au fost muncite la timp. Rezultatele au întrecut chiar așteptările, la grîu s-a scos 107 tone în loc

de 90, iar la porumb 133 tone față de 80 tone cît era planificat. Mai trebuie amintit că membrii gospodăriei au hotărît să cultiveze 4 ha cu sfeclă de zahăr și 2 ha cu tutun Virginia. Muncind așa cum scrie la carte, recolta la ha a fost de 2.153 kg de tutun uscat — producție record pe toată regiunea. Banii de la sfeclă și tutun s-au ridicat la suma de 80.000 lei. Astfel, colectivitățile din Jurgeni au reușit să cumpere autocamionul fără să-și diminueze cîștigurile. Bă, dimpotrivă! În afară de mari cantități de produse la ziua-muncă au primit și cîte 6,81 lei; mai mult decît își propuseră.

Ing. P. FLORICA și ing. C. IONESCU corespondent

La stîna gospodăriei colective din Carcaliu

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Carcaliu, raionul Măcin, a fost înființată și o stîna cu peste 400 de oi. Îngrijite și furajate bine, oile au dat pînă de curînd un mare număr de miei, care vor mări sectorul ovin al colectivei.

În fotografie: ciobanul Gheorghe Vlad, unul dintre fruntașii acestui sector, se arată deosebit de bucurător pentru nașterea a încă un miel.

Intovărășiții din Bascov vor executa în comun lucrările agricole

Povestea spune că odată, de mult, Păcălă s-a întîlnit cu un cunoscut care i-a spus: — Măi Păcălă, multă lume ai păcălîit tu, dar eu știu pe cineva pe care n-ai izbutit să-l păcălești. Mirat, Păcălă a vrut să afle cine era acela. Și cunoscutul i-a răspuns: — Pe tine încă nu te-ai păcălîit!

Mi-am amintit de acest episod din povestile despre Păcălă zilele trecute cînd am vizitat întovărășirile „30 Decembrie” și „Drumul lui Lenin” din Bascov, raionul Pitești. Desigur că veți întreba: ce legătură poate avea Păcălă cu întovărășirile din Bascov? Eu cred că are. Am întîlnit acolo oameni care au izbutit să facă ce n-a izbutit nici Păcălă: să se păcălească singuri.

La început de este vorba: În 1954 a luat ființă întovărășirea „30 Decembrie” în care au intrat 40 de familii cu 23 ha. După ce au întocmit un plan de producție, întovărășiții s-au apucat de a face arăturile și însămînțările în comun. Atît. Restul lucrărilor le-au făcut ca și cînd ar fi fost individuali. De fond de bază nu mai putea fi vorba, alîta timp, cît nici taxele de înscriere nu și le-au achitat.

După un an, 12 familii din Bascov au înființat o nouă întovărășire careia i-au dat numele „Drumul lui Lenin”. Urînd „experiența” întovărășirii „30 Decembrie”, noii întovărășiți nici nu s-au gîndit măcar să mai însămînțeze în comun. Au lucrat de la început pînă la sfîrșit ca individuali. Bă unii dintre ei s-au gîndit să lase între parcele și haturi.

În asemenea condiții, poate fi întîmplător faptul că producțiile la hectar ale întovărășirilor au fost nule trecut pe jumătate celor obținute de gospodăria colectivă din Bascov? Propria lor experiență i-a hotărît pe întovărășiții din Bascov să nu mai continue jocul de-a păcăleala. În adunările generale care au avut loc la cele două întovărășiri, s-au luat hotărîri deosebit de importante: să se facă toate muncile în comun; să se pună îngrășăminte chimice; să se obțină producții mari la ha (3.200 kg. porumb, 2.000 kg de grîu, 12.000 kg. cartofi); să se creeze fond de bază.

O să spunem, desigur, că planuri au făcut și pînă acum, și au rămas doar pe hîrtie. Da, dar de data aceasta lucrurile s-au schimbat. Încă din toamnă, întovărășiții au reușit să mînjăie pe care acum au tratat-o și selecționat-o; pe tot terenul au cărat îngrășămînt mineral; taxele de înscriere au fost strînse iar fiecare întovărășit a mai contribuit cu o sumă benevolă la fondul obștesc. De asemenea întovărășirile vor însămînța cîte 0,75 ha cu trifoi și tot atît cu porumb; recolta va fi valorificată, iar banii vor fi destinați fondului de bază. Mai mult decît atît: au contractat cu statul cîte 1.000 kg de porumb și 800 kg de grîu, iar banii vor fi depuși tot pentru fondul de bază. Vor avea și cîte 1 hectar de grădini.

Hotărîrea pe care am citit-o în ochii întovărășiților din Bascov m-a convins că vor face chiar mai mult decît și-au propus.

Ing. FL. PLOEANU

S. M. T. fruntaș pe regiune

Harnicii mecanizatori de la S.M.T. Sîntana, regiunea Oradea, au încheiat anul 1957 cu un rodnic bilanț. Astfel, tractoriștii din brigada lui Toma Traian, brigada fruntașă pe stajione, și-au realizat planul anual de producție în procent de 177 la sută. Pe stajione, s-a reușit a se realiza pe fiecare tractor convențional cîte 332 hantri, față de 229 hantri planificați.

Ce a stat la baza obținerii succeselor brigăzii lui Toma Traian și în general a brigăzilor fruntașe din S.M.T. Sîntana în munca din anul trecut? Cunoașterea temeinică a planului de producție și a terenurilor de producție și a terenurilor de lucru a utilizării la maximum a forței de lucru a tractoarelor, prin folosirea cuplurilor de 2 și mai multe mașini etc., iată cheia succeselor.

În anul trecut, S.M.T. Sîntana a reușit să reducă prețul de cost al hantrului cu un leu și să facă economii în valoare de 219.651 lei.

Pentru toate aceste frumoase realizări S.M.T. Sîntana a fost distins zilele trecute cu drapelul de stajione fruntaș pe regiune.

Ing. I. ROXIN corespondent

O inițiativă demnă de urmat

S. M. T. Bărcănești a tipărit cîte un „Plan de producție și financiar” pentru fiecare brigadă

De curînd, a avut loc ședința Sfatului S.M.T. Bărcănești din regiunea Ploiești.

În general, membrii unităților agricole cooperatiste din raza de activitate a stajionii care au luat parte la ședință și-au exprimat mulțumirea pentru modul cum au fost deservii în anul trecut de către mecanizatorii stajionii. Spunem în general, deoarece — după cum a reieșit din discuțiile purtate în cadrul ședinței — au mai fost și cazuri cînd unii tractoriști, în goană după un volum cît mai mare de hantri, au făcut și lucrări de slabă calitate. În mod deosebit, unele brigăzi ca cele conduse de Ionica Ion și Ionuța Constantin, au fost criticate pentru proasta funcționare a mașinilor și atitudinea unor mecanizatori față de muncă.

Pentru ca în acest an brigăzile de tractoare să-și îndeplinească cu cinstire sarcinile ce le stau în față, Sfatul S.M.T. a hotărît să se dea o cît mai mare atenție buneii organizării a muncii în teren. În acest scop, la inițiativa inginerului agro-

nom șef, tov. Dinu Marin, a fost întocmit un „Plan de producție și financiar al brigăzii”, menit să oglindească permanent activitatea mecanizatorilor și totodată să-i stimuleze la obținerea unor cît mai de seamă succese.

Am în față un asemenea carnet. El cuprinde 14 file tipărite prinse în 2 coperte albe. În prima pagină, sînt trecute unitățile pe care le deserveste brigada respectivă, specificîndu-se suprafețele de teren contractate pe cele trei campanii agricole din cursul anului și felul lucrărilor.

Într-o altă fișă, este menționat personalul brigăzii și baza materială — inventarul agricol pe care tractoriștii îl au în primire (tractoare, pluguri, semănători, cultivateoare etc.). Acest inventar, inclusiv anexele de exploatare, este repartizat fiecărui tractorist în parte. În continuare, carnetul cuprinde lucrările planificate pe campanii, în hectare și hantri, pe mărți de tractoare, indicîndu-se și numărul stajanelor respective. Nici planul consumului de carburanți și lubrifianti nu a fost uitat: într-o fișă aparte sînt trecute consumurile planificate pe mărți de tractoare în campaniile de primăvară, vară și toamnă.

Un formular aparte este rezervat executării îngrijirilor tehnice și reparărilor la tractoare, cuprinzînd periodicitatea reparărilor, și data la care s-a făcut îngrijirea sau repararea respectivă.

„Planul de producție” cuprinde apoi un centralizator pe brigadă al fondului de salarii, indicîndu-se funcția mecanizatorilor, numărul mediu de salarii și cîștigul mediu. Ca și în planul stajionii, în planul brigăzii se precizează care este prețul de cost planificat, ca astfel mecanizatorii să fie stimulați să lupte în permanență pentru reducerea costului lucrărilor. În sfîrșit, „planul” prevede în ultima sa parte un grafic de producție al brigăzii pe campanii și anual, coeficienții de transformare a diferitelor lucrări în hantri, precum și normele de lucru și de consum pe mărți de tractoare.

Prin acest „plan”, brigăzile de tractoare de la S.M.T. Bărcănești au primit un prețios ajutor. Bine ar fi ca exemplul acestei stajionii să fie urmat de cît mai multe S.M.T.-uri din țară.

I. LEȘEANU

Ocolite de mediul prielnic din seră, plantele își desfac florile ca și cum ne-am afla în miezul verii. Pentru a le ajuta să lege rod, horticultoarea Sofia Stan de la serele experimentale Băneasa execută polenizarea artificială (cilșul de mai sus).

Copil bun și copil vitreg

Titlul de mai sus se potrivește de minune celor două secole principale ale gospodăriei de stat din Gîrla Mare. Într-adevăr, nu-i greu de loc să vezi că sectorul vegetal se bucură de toată grija directorului Marin Roșu și a șefilor de secții. În același timp însă sectorul zootehnic e lăsat în voia soartei și a brigadierului Vasile Sima, despre care toată lumea din gospodărie știe că e lare grijului cu tuburile lui și prea puțin cu animalele. Iată faptele:

Grîul e frumos și des ca peria. Din cele 1.162 de hectare — cu 300 peste plan — doar pe 200 n-a ieșit din iarnă tocmai bine înfrîșit. Dar s-au luat măsuri pentru ajutorarea lui. A fost găsit și stimulul prin aplicarea îngrășămintelor chimice: superfosfat și azotat de amoniu, cîte 100 kg la ha. Și asta încă nu e totul. Cantități suficiente de îngrășăminte își așteaptă întrebunțarea pe mai tîrziu, în timpul vegetației. În directoratul gospodăriei, inginerul șef Marin Roșu, șefii secțiilor din Păulea și Isovoara, brigadierii — sînt mereu pe cîmp să-i controleze creșterea, să vedă de ce mai este nevoie.

Și pentru porumb se iau măsuri. S-a vădit de la jumătatea lunii februarie s-a

început arealul pe teralele neogorite de cu toamnă. Ară zi și noapte toate cele 20 de tractoare. Cîte 4 oameni din fiecare brigadă împășie îngrășămintele, care sînt apoi încorporate în sol, sub arătură. După cum se vede, timpul bun e folosit gospodăriei. Sînt brigăzi, cum este cea a lui P. Bolea de la Gîrla Mare, care și-au arat întreaga suprafață, iar acum dau ajutor prin alte părți. E o măsură a directorului, care ține să sfîrșească în cel mult o săptămînă pregătirea terenului pentru porumb. Și o va face. Într-o zi, s-au procurat și alte îngrășăminte de înfrîșit, iar sîmbînța Pioneer 301 stă la loc ferit și își așteaptă rîndul.

Ca să meargă treaba bine, în sectorul vegetal s-au mai făcut și altele. De pildă, nu există șef de secție sau brigadier care să nu-și cunoască sarcinile pe campanii și etape: s-au fixat în anul cu ei o serie de lecții teoretice și practice, pentru a-i deprinde să determine precis momentul optim al lucrărilor agricole în funcție de starea vremii și de dezvoltarea plantelor; s-au încheiat contracte pentru asigurarea muncitorilor zilieri; s-a obținut repararea unor noi tractoare și cultivateoare KRN. În fine, s-a făcut aproape tot ce se cuvine pentru ca să se asigure recolta plănuită: 2.500 kg boabe la hectarul de porumb, 1.500 kg la cel de grîu.

Din păcate, sectorul zootehnic nu se bucură nici pe departe de aceeași grijă. Dimpotrivă. Aici înțelegem și ce mai condiții bune pentru dezvoltarea lui ar fi aici, pe malul Dunării! Dar nimeni nu le ia în seamă. Directorul zootehnic șchioapă. Admitte

totuși că hrănirea animalelor se face nerezonal și că procesele verbale de fîșări se întocmesc atunci cînd vrea și are timp contabilul Dumitru Streche, nu cînd fîșă scoafele sau oile. De altfel, cu fîșările e o problemă mult mai complicată. Buneoară, la porcină prolificitatea a ajuns abia la 7. Feștul nu-i întîmplător. Aici înfrînerea scoafelor se face dintr-o dată pe tot lotul și abia la cîțiva ani. Așa se și explică că pentru ce odată scoafele sînt lînere de lot, iar alții de la prea bătrîne. De doîr ar fi ca operația aceasta să se facă anual și pe pacheta, ca să nu mai fie fluctuații mari în numărul purcelor. Dar nici fîșările la oi nu stau mai bine. Aici e însă vorba despre alți lipsi. Monta nu e dirijată îndeajuns, așa încît fîșările e-jung să se egalizeze pe un interval prea lung. În fine, o problemă cheie: hrana animalelor e dezorganizată. Nu se știe niciodată ce și cît s-a consumat la vaci, la oi, la porci. O evidență clară nu există niciăieri. Acum un an au fost trecute, din eroare, însemnate cantități de concentrate și furaje consumate de vaci în seama consumului din sectorul porcilor. Urmează: costul unui kilogram de carne de porc e ajuns la 25 de lei. De necrezut și nerezol, căci în aceeași vreme cheltuielile de întreținere a vacilor a reieșit că au fost extrem de mici.

Față de copilul „vitreg” al gospodăriei se impune ca atitudinea conducerii să fie asemănătoare cu aceea care se acordă celorlalți copii — culturile plantelor.

NICOARA CCSAȘU

DOBROGEA VIITORULUI

În ultimii ani transformări adînci au avut loc în viața satului dobrogean. Pe întinșurile steei, unde odinioară creșteau în vole ciulinii și bozul, pe pămînturile considerate în trecut stepa sau sîrăce undeș în verile zilelor noastre spice grele de rod, cresc porumbii înalți de te pierzi prin lîn călare. Dobrogea — pustia și compătimită Dobroge — din fusta socotită de burghezie „eminentă agricolă” este astăzi un grînar de seamă al republicii noastre. De pildă în 1957 — an nu tocmai prielnic culturilor — s-au obținut producții medii la ha cu 500 kg la grîu și 860 kg la porumb mai mari față de media realizată în anii 1934—35. Aceste succese se datorase în mare măsură faptului că în cele 335 de sate ale regiunii Constanța plugarii lucrează pămîntul laolaltă, în gospodării colective, cu mijloace mecanizate, folosind semințe de soi și îngrășăminte, luîndu-și ca prieten de preț agrotehnica.

În ultimii ani în regiunea Constanța și creșterea animalelor de rasă a cunoscut de asemenea o mare dezvoltare. O dată cu creșterea efectivului s-a îmbunătățit și rasa animalelor. Astfel, în momentul de față un procent de 40 la sută din totalul taurinelor a fost ameliorat cu rasa roșie de stepă, 30 la sută din ovine sînt cu lînă fină, 95 la sută din porcine sînt de rasa Marele Alb și Mangalița etc.

turilor bănești din gospodării. Au crescut în același timp valoarea zilei-muncă și veniturile realizate de colectivități.

Bunul gospodăric, colectivistul vrednic, vrea să trăiască din ce în ce mai bine. Succesele dobîndite pînă acum formează doar începutul. În anii ce vor urma, în Dobrogea viitorului a agriculturii va cunoaște o dezvoltare la care țărănul dobrogean de altădată nici măcar n-a visat.

De curînd Comitetul regional P.M.R. a elaborat împreună cu Sfatul popular regional, planul trienal de dezvoltare a agriculturii în regiune în anii 1958—1960. Ținînd seama de condițiile naturale de cîmă și gol ale regiunii Constanța, planul trienal prevede o creștere serioasă a producției de grîu și porumb, asigurîndu-se totodată nevoile de furaje necesare creșterii animalelor în raport cu sporirea numărului lor. În anul 1960, producția globală de grîu va trebui să depășească cu 55 la sută producția medie obținută în ultimii 7 ani și cu 15 la sută producția anuală 1955. În același an producția globală de porumb va trebui să depășească cu 13 la sută producția globală a ultimilor ani și cu 37 la sută pe cea realizată în 1955. În anul 1960 gospodăriile colective din regiune vor ajunge să valorifice pe calea contractării și achizițiilor 80.000 tone grîu, 45.000 tone porumb și 12.000 tone iloarea-soarelui.

În domeniul creșterii animalelor și al productivității lor, țînîndu-se seama de condițiile economice existente în regiune, planul trienal prevede o sporire simțitoare a sporului în special la ovine și porcine. Se prevede ca în anul 1960 încercările de animale la 100 ha să ajungă la 14 taurine față de 11 existente, la 66 capete porcine față de 13 existente, la 165 ovine față de 109 existente, 500 păsări față de 250 existente. Pentru realizarea indicilor propuși se va acorda o atenție deosebită reproducției și selecției animalelor asigurîndu-se monitorizarea cu reproducătorii de rasă a tuturor femelelor clasate a fi apte pentru reproducție. De asemenea, se va extinde acțiunea de însămînțări artificiale la oi și vaci.

Planul de perspectivă prevede măsuri amănunțite pentru valorificarea resurselor uriașe existente în Delta Dunării pentru creșterea animalelor, deosebit la porcine și taurine, pentru carne. Importanți măsuri sînt prevăzute a fi luate pentru rezolvarea problemei apelor potabile și a apelor necesare pentru irigațiile suprafețelor de teren prevăzute în plan.

Trăducerea în viață a măsurilor prevăzute în planul trienal va duce la creșterea simțitoare a veniturilor obținute de gospodăriile colective și a valorii medii a zilei-muncă realizate de colectivități. În anul 1960, valoarea medie a zilei-muncă va ajunge la 40 lei, din care cel puțin 12 lei în bani. Marile succese obținute pînă în prezent de oamenii muncii din agricultura regiunii Constanța sînt o cheazărie că prevederile planului trienal vor fi îndeplinite și depășite.

VASILE COLEȘNIC

Trei oameni și o gospodărie neinaugurată

(Urmare din pag. 1)

colectivist ară cu cași, ceilalți săpă. Pe o parcelă de teren destelențată cu sapa au scos 4.500 kg de porumb la ha. Cea mai bună producție obținută în raionul Lăpuș.

Ca să-i poată primi pe cei fără alte colectiviști și-au propus să mai cumpere cași. Dacă gospodăria ar fi inaugurată ar putea lua bani de la Banca agricolă și cumpăra cașii n-ar fi o problemă. Dar așa e tare greu. Totuși din veniturile ce le au ducă grîdina de legume, din contribuția lor și cu banii pe care îi vor împrumuta la răși pe numele unuia dintre colectiviști vor cumpăra și cași, și oi, și scroafă fătătoare. Dar mai tîrziu, încă de acum, trebuie cumpărați cași. Ce-

mentii vor să intre în gospodărie și ei n-au dreptul să le bazeze drumul spre belșug fiindcă n-au ce să pună în ham.

Gheorghe Mihalca, președintele, și Petrocan, brigadierul, au uitat de mine. Vorbesc amîndoi despre lucruri pe care, se vede, le-au mai discutat și ieri și altăieri, și cu o lună în urmă... Discuția, bineînțeles, despre gospodărie.

AGRICULTORI din REGIUNEA STALIN: Pentru igiena și sănătatea vitelor voastre, folosiți pentru îngrijirea lor TESALE și POTCOAVE PENTRU BOI și CAI, GREBLE MANUALE, FURCI etc. PE CARE LE PUTEȚI PROCURA de la COOPERATIVELE DE CONSUM din REGIUNE

VIZITA înălților oaspeți români în India

După Agra, unde au vizitat șantierul marelui baraj Bhakra Nangal și celebrul mausoleu Taj Mahal, tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Avram Bucuși și persoanele care îl însoțesc au plecat cu avionul la Bombay. Zeci de mii de locuitori ai Bombayului au făcut oaspeților români o caldă manifestație de simpatie. Delegația noastră a vizitat fabrici și instituții din Bombay „Colonia Iepelului” din Aarey și fost oaspeții organizației „Grupul progresist”.

În cinstea vizitei președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, în parcul Kamala Nehru a avut loc o înfrînă celebră care a avut ca scop să-l prezinte orașului Bombay-Donde — și tovarășii Chivu Stoica.

De la Bombay oaspeții români au plecat cu avionul la Pune, fostă capitală a poporului marat, unde au vizitat Academia Națională de apărare și apoi la Bangalore, capitala statului Mysore. Aci tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Avram Bucuși și persoanele care îl însoțesc au vizitat uzina de construcții de mașini unite și fabrica de telefoane.

Vizita oaspeților români în India care se desfășoară într-o atmosferă foarte prietenoasă, continuă.

Din Uniunea Sovietică

Pe drumul arătat de PARTID

În virașe mai stăruie încă zăpada. Dar cit cuprinzi cu ochii, până hăt departe, pământul scoate aburi de primăvară. În valea Terekului și a Leskenului se întind adevărate câmpuri de verdețuri în februarie sau la începutul lui martie primăvară să-și facă pe neașteptate apariția. Se poate să mai venim încă apoi, dar oamenii odată ieșiți pe câmp nu mai părăsesc taberele brigăzilor. Însămânțările făcute în aceste zile fâgăduiesc recolte mari și oamenii știu bine cât pretuiește acum fiecare clipă.

Din satul Maitski, unde se află sediul central al colhozului „Caucazul roșu”, ies în stepa șiraguri de autocamioane și de care, încărcate cu semințe, carburanți, îngrășăminte minerale. Colhozicii muncesc de zor pentru a termina cât mai repede însămânțarea culturilor timpurii de primăvară.

În tabăra de câmp a brigăzii a treia complexe am pososit disediminate, tocmai când se schimbă brigăzile. Dînd dispoziții oamenilor săi, tînărul brigadier Alexei Orehovski, agronom de profesie, amănunțat pentru ultima oară tractoriștilor:

— Nu ieșiți din brazdă. Alimentați mașinile pe loc. Încercați semănătorile din mers.

Cele patru mașini au ieșit pe taratele lor. Una din ele, pe care flutura un steagulet roșu, este condusă de comsomolistul Mamed Mirzoev.

— În primăvara asta, ne spune brigadierul, Mamed a început lucrările de cultivație pe ogoarele

de toamnă cînd era încă ger, iar acum însămînțează cu puioase în fiecare schimb mari suprafețe de pămînt.

Brigadierul ne dă totodată și cheia acestor succese. Mai înainte un tractor trăgea trei semănători. Mirzoev a făcut un cuplu, care permite remorcarea simultană a patru semănători. Munca este în felul acesta mult mai spornică.

Alexei Orehovski pusește alături de agregat. Din cînd în cînd se apleacă, scormonește brazda și după ce găsește bobul introduce în pămînt o linie de metal.

— Priviți. Semînțele cad la adîncimea stabilită. Nici o gresăală. Rîndurile sînt parca trase cu linia pe o distanță de patru kilometri.

Tractoriștii Ahmed Askarov, Safar Kuliev și Alipa Safarov nu se lasă nici ei mai prejos. Ei fac cite două norme de fiecare schimb. Toate tractoarele lucrează foarte bine, aflîndu-se în brazdă pînă la 20 de ore pe zi.

În loc de patru zile, cit prevedea planul, brigada a executat lucrările de cultivație a ogoarelor de toamnă în două zile și jumătate.

Colhozicii și mecanizatorii din brigada lui Orehovski au hotărît să introducă în această primăvară o cantitate mai mare de îngrășăminte. Sub supravegherea din tabăra de câmp stau 640 tone de superfosfat

și alte îngrășăminte chimice. Introducînd mai multe îngrășăminte în pămînt și îngrîșind bine semănăturile, brigada va putea obține un surplus de aproximativ 4—500.000 kg. de cereale.

Cu aceeași rivă muncesc pe celalalte tarale și brigăzile complexe nr. 1 și 2 ale colhozului.

Folosirea deosebit de productivă a mașinilor în campania de însămînțări din această primăvară se datorează în mare parte și faptului că colhozul „Caucazul roșu” și S.M.T. Prohladnenskaia au de mai bine de un an o conducere unică. Unificarea aparatului de conducere al colhozului și S.M.T.-ului permite să se manevreze mai operativ mijloacele tehnice, să se planifice mai bine lucrările prevăzute pentru parc de tractoare.

Viața însăși, ne spune brigadierul Alexei Orehovski, ne arată că de folositor este ca munca de conducere a colhozului și a S.M.T.-ului să fie concentrată în celeleși mîini. Colhozicii noștri sînt la dîndu-și inima hotărîrea Plenarei din februarie a C.C. al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a orînduirii colhozice și la reorganizarea S.M.T.-urilor. Această hotărîre a partidului exprimă înseși gîndurile noastre.

Colhozul „Caucazul roșu” este o unitate economică puternică. El are ferme mari de vite și multe clădiri de gospodărie. Colhozul este în stare să achiziționeze toate mijloacele tehnice de care are nevoie în cel mult un an sau doi.

Interzicerea armelor atomice, cea mai vie dorință a popoarelor

Deunăzi, din New York a sosit o știre care nu poate lăsa indiferent pe nimeni. În timp ce se afla într-un zbor de antrenament deasupra localității Florence, statul Carolina de Sud, un bombardier american cu reacție a scăpat, din cauza unei defecțiuni tehnice, o bombă atomică fără foc. Încercătura convențională a bombei a explodat distrugînd o casă și avînd alte cinci, precum și o biserică. Șase persoane, printre care patru copii, au fost răniți, iar pe lîngă toată această nenorocire există primejdia ca întreaga regiune să fie contaminată cu substanțe radioactive.

Cum era de așteptat, știrea aceasta a provocat o vie emoție în rîndul populației din țările apusene. Majoritatea ziarelor din Franța, de pildă, au comentat acest eveniment, subliniind încă odată marea primejdie ce amenință omenirea prin zborurile pe care le fac avioanele americane care au pe bordul lor bombe atomice. Vestea despre accidentul „atomic” al avionului american a avut un puternic răsunet și în Anglia și în Germania occidentală, unde se desfășoară o mare campanie împotriva armelor atomice. Atît în Camera Comunelor, cit și în Camera Lorilor, guvernul englez a fost interpellat în legătură cu acest accident.

Faptul petrecut în Carolina de Sud este cu atît mai îngrijorător, cu cît este al doilea de acest fel în răstimp de numai o lună. La 5 februarie, un bombardier clocnindu-se cu un alt avion a aruncat bomba atomică pe care o

avea pe bord în largul coastelor Georgiei, în fața bazei de la Savannah. Ceva mai înainte un avion cu încărcătură nucleară s-a prăbușit în Anglia, fără ca bombele să explodeze, iar un avion american a pierdut în Germania occidentală un număr de rachete.

Pînă în prezent, după cum rezultă dintr-o declarație a generalului maior Arno Luchmann, șeful serviciului de informații al forțelor aeriene americane, au avut loc șase accidente de aviație ale avioanelor americane purtătoare de bombe atomice. Din acestea însă, a spus generalul american, „numai trei au fost date publicității”.

Toate acestea arată limpede cit de mare este primejdia care pînă de astăzi deasupra populației pasnice din S.U.A., Franța și alte țări atlantice din pricina zborurilor pe care le fac avioanele americane, care au la bord arme nucleare. Oricînd un asemenea avion se poate prăbuși sau își poate pierde dintr-o declarație a generalului maior Arno Luchmann, șeful serviciului de informații al forțelor aeriene americane, au avut loc șase accidente de aviație ale avioanelor americane purtătoare de bombe atomice. Din acestea însă, a spus generalul american, „numai trei au fost date publicității”.

În repetate rînduri, oamenii cu judecata sănătoasă au atras atenția cu toată seriozitatea asupra acestui pericol. Conducătorii statelor apusene s-au grăbit să dea garanții, dar nu este de loc greu să-ți dai seama, mai ales avînd în vedere accidentele de care am amintit, cit de șubrede sînt garanțiile acestea. Măsurile de precauție pe care autoritățile americane și engleze susțin că

le iau nu pot împiedica producerea unor astfel de accidente.

Apare limpede deci că politica înarmărilor nucleare, pe care o duc cercurile conducătoare din țările apusene, amenință tot mai grav pacea și securitatea lumii. Cel care duc o astfel de politică se joacă cu soarta propriilor lor popoare. Fiecare ar fi ca să se pună capăt acestor manifestații, care nu pot fi numite decît irresponsabile, precum și întregului lanț al cursei înarmărilor și al „războiului rece”. Interzicerea armelor atomice, renunțarea la politica de înarmare și de provocări și întîmîdiri este, în zilele noastre, dorința cea mai vie a oamenilor cinstiți de pretutindeni. Popoarele lumii spun cu tot mai multă tărie, NU! războiului atomic. Ele sprijină propunerile făcute de Uniunea Sovietică în scopul înlăturării pericolului de război și rezolvării pe calea tratativelor a neînțelegerilor care există între diferitele state.

Tot mai puternic se face auzit glasul omenirii iubitoare de pace care cere să se convoace în cel mai scurt timp conferința la nivel înalt. Știrile care sosesc de la o zi la alta din țările occidentale, ca și din țări ca Japonia și alte țări din Asia și Africa, arată că numărul celor ce se pronunță cu hotărîre în apărarea păcii devine tot mai mare. Se întărește mereu convingerea omenirii că trebuie să se curme cit mai grabnic cursa înarmărilor și politica războiului rece practicate de cercurile conducătoare din occident.

Școala celor 33 de naționalități

Intr-unul din cele mai frumoase cartiere ale orașului Hanoi, 410 tineri și tînere veniți din cele mai îndepărtate colțuri ale țării, au luat în primire un vechi liceu care a devenit școala lor.

Sînt aci reprezentate 33 de minorități naționale: Nung, Tai și Mau din Viet — bac, Thai și Meo din pitoreasca zonă din nord-vest, Muong din văile din Hoa — binh, Djarai, Ede, Bohnar, Hre din vasele platouri ale centrului pînă la Khmerul cu bogatele orezării din delta lui Mekong.

Totuși școala n-a cunoscut întotdeauna acest cadru orășnesc. Ea a luat naștere în jungla deasă a Viet-bacului în regiunile populate de minorități. Era în anul 1953. La această dată, provincie de frontieră din nord, care cuprind un adevărat amestec de popoare, erau eliberate. În această vastă zonă muntoasă de peste 400 km., analfabetismul era răspîndit în proporție de peste 90 la sută. Pentru a-l lichida era necesar să se promoveze cit mai rapid cadre provenite chiar din mase.

Astfel se născu ideea primei școli centrale de pedagogie a minorităților naționale. Profesorii și elevii au fost nevoiți să curețe terenul din pădure și să-și construiască barăcele sub vîlul protector al codrilor înalți care-i ascundeau de aviația inamică. După 5 luni de muncă, 153 elevi începeau cursurile în amfiteatru acoperit cu foi de palmier.

După încheierea păcii școala mutată acum la Hanoi și-a mărit de trei ori efectivul în mai puțin de doi ani. Republica Populară Chineză a dăruit instituției un laborator. Cu săliile ei de cursuri, terenurile de joc, clubul și infirmeria, școala s-a transformat într-un adevărat centru național de studiu.

Intrebat dacă nu-i este dor de

satul său, un elev aparținînd minorității Tay a răspuns: — Se întîmplă uneori să ne fie și dor de casă. Intr-un oraș mare ca Hanoi ne simțim adesea stingheri. Dar cînd știm pentru ce muncim aci, căruți tel nobil vom sluji după terminarea școlii, nu ne mai simțim singuri. Dascălii noștri sînt devotați, formăm echipe hotărîte: atît timp cit fluviul Ma care curge în regiunea noastră Thai nu va seca, eu nu voi abandona studiile mele.

Se poate deci ușor vedea că în asemenea condiții problemele ridicate de crearea unei Școli Centrale a Minorităților Naționale au fost deosebit de dificile. A reuși tinerii aparținînd unui număr de 33 de

naționalități, în ciuda prejudecăților și a deosebirilor de dialect, nu era un lucru lipsit de îndrăzneală. Nu se construiește însă viitorul fără a atinge oarecum anumite aspecte ale trecutului.

Și totuși, în ciuda greutăților de tot felul, școala a fost înființată și s-a mărit. De trei ani, sute de dascăli au absolvit-o și au plecat în satele lor unde sînt chemați să deschidă calea viitorului. Un viitor în care fiecare om de la munte va ști să scrie și să citească și unde fetele din regiunea Thai nu vor mai fi scoțite fete bătrîne, odată trecute de 20 de ani.

(Din revista „Le Vietnamen marche”)

Traducere de L. SCHIFFER

Președintele Ho Și Min, în mijlocul elevilor Școlii Naționalităților.

de bunii tovarășii. Ne simțim la școală ca acasă.

O pledică deosebit de grea în munca profesorilor au constituit-o tradițiile și superstițiile anumitor minorități. O tînără fată din minoritatea Thai a făcut directorului școlii următoarea mărturisire: — După obiceiurile din regiunea mea, se consideră că fiind „fată bătrînă” orice tînără care a trecut de 20 de ani și nu s-a măritat. Ori, eu nu voi termina școala înainte de a împlini 21 de ani. Părinții mei s-au opus plecării mele, vecinii au ris de mine. Chiar acum, de cite ori mă întorc acasă, sînt bătaia de joc a satului, mai ales a bătrînilor. Dar sînt ferm

naționalități, în ciuda prejudecăților și a deosebirilor de dialect, nu era un lucru lipsit de îndrăzneală. Nu se construiește însă viitorul fără a atinge oarecum anumite aspecte ale trecutului.

Și totuși, în ciuda greutăților de tot felul, școala a fost înființată și s-a mărit. De trei ani, sute de dascăli au absolvit-o și au plecat în satele lor unde sînt chemați să deschidă calea viitorului. Un viitor în care fiecare om de la munte va ști să scrie și să citească și unde fetele din regiunea Thai nu vor mai fi scoțite fete bătrîne, odată trecute de 20 de ani.

(Din revista „Le Vietnamen marche”)

Traducere de L. SCHIFFER

SPORT Competiția de ciclo-cross „Cupa campaniei agricole de primăvară”

Duminică dimineață, baza sportivă „Recolta” din București, a cunoscut o animație deosebită. Pasionații sportului cu pedale au venit în număr foarte mare ca să urmărească cea de a treia ediție a competiției de ciclo-cross, organizată în cinstea începerii campaniei agricole de primăvară, de către colectivul sportiv „Recolta” M.A.S. și comisia orășnească de ciclism. La start, au fost prezenți fruntașii acestei discipline sportive de la colectivele: „C.C.A.”, „Voința”, „Combinatul Poligrafic Casa Școlii”, Școlile sportive de tineret din București și Orașul Stalin, „Constructorul” și echipa gazdă, „Recolta”. Concursul a început cu cursa ciclistilor de la categoria semicurse, care a fost foarte disputată și care a fost câștigată de tînărul Pirău Aurel de la Școala sportivă de tineret din Orașul Stalin. Aci însă, vrem să menționăm frumoasa

comportare aută de Badea Ion, fâran muncitor din comuna Trezieni, raionul Răcari, care deși este invalid (fără o mîna) și numără aproape 47 de ani, totuși a luptat cu multă dîrzenie și a reușit să scoată un rezultat meritoriu, clasîndu-se pe locul 5. Cursa de juniori a fost câștigată de Greji Petre (Școala sportivă de tineret).

La ultima și principala cursă, (categoria avansați) au participat 25 de cicliști. Pe primul loc s-a clasat Ion Moraru (Progresul S.P.C.S.), în urmă în ordine de Ion Stoica, (Voința), Nic. Musat (Recolta), Ion Garbacea (Șc. sportivă de tineret), etc. Locul întâi pe echipe a fost ocupat de C.C.A. cu 61 puncte, care a cucerit „Cupa campaniei agricole de primăvară”, pe anul 1958, iar pe locul doi s-a clasat Recolta cu 67 de puncte.

M. LERESCU

Scurte știri

În prima etapă a returului campionatului de fotbal, al categoriei A, s-au înregistrat duminică următoarele rezultate: Petrolul (Ploiești) — C.C.A. 1-0; U.T.A. (Arad) — Dinamo (București) 1-1; Dinamo (Cluj) — Enrieș (Tg. Mures) 4-0; Rapid (București) — Jiul (Petrosani) 1-0; Progresul (București) — Steagul Roșu (Or. St. Ilin) 2-0; Știința (Timișoara) — I.C.O. (Oradea) 4-3. În clasamentul continuă să conducă Petrolul (Ploiești) cu 18 puncte, urmată de Știința Timișoara la 3 puncte diferență.

nea Hunedoara iar la băieții inginerului constructor, Ion Dumitru Arsenie, de la Trustul de construcții locale din Tulcea, regiunea Constanța. În clasamentul general pe regiuni pe primul loc s-a situat regiunea Timișoara. La tenis de masă în proba de simplu fete a câștigat Katalin Iako (R.A.M.), iar la simplu băieți Adalbert Reith. La dublu băieți a câștigat cuplul Gh. Motanțea — N. Angelescu (București), iar la dublu fete perechea Menyhart-Borbely (Oradea).

După trei zile de aprige disputate, tinerii Gheorghe Corneli (Galați), Seid Omer Reuf, (Constanța), Ilie Gheorghe, (Constanța), Popa Traian (Ploiești) Emil Cudă (Cluj) și Mihai Marinescu (Pitești) au cucerit titlul de campioni la trîntă.

După trei zile de aprige disputate, tinerii Gheorghe Corneli (Galați), Seid Omer Reuf, (Constanța), Ilie Gheorghe, (Constanța), Popa Traian (Ploiești) Emil Cudă (Cluj) și Mihai Marinescu (Pitești) au cucerit titlul de campioni la trîntă.

Citeva aprecieri și propuneri

URMARE DIN PAGINA 1

blema creșterii animalelor în întovărășirile zootehnice, iar creșterea animalelor în cooperativelor agricole cu rîndă pe sine abordată abia în ultima vreme. Deosebit de necesar ar fi fost să-și spună cuvîntul oamenii din acele întovărășiri care la început încearcă să creeze un nucleu cit mai mic de animale (oi, vaci cu lapte), ca bunuri obștești ale întovărășirii, temelia dezvoltării pe viitor a unor puternice ferme în gospodăria colectivă. La „Ancheta noastră” nu au participat în număr suficient nici membrii gospodăriilor colective pentru a-și spune cuvîntul în legătură cu problemele legate de construcțiile zootehnice. De asemenea, nu se poate trece cu vederea faptul că nu s-a acordat atenția cuvenită problemelor de prevenire și combatere a bolilor la animale. Singurul articol apărut de curînd este semnat de un membru al redacției. Oamenii de știință și practicienii nu și-au spus încă cuvîntul în această privință. Ar fi de dorit ca un număr cit mai mare de specialiști în creșterea animalelor să ia parte la anchetă arînd care sînt caile cele mai bune de apărare a sănătății animalelor.

Aspectele de organizare și retribuire a muncii de asemenea au fost insuficient prezentate. asemenea probleme nu interesează oare masele largi de colectivități și întovărășiri? Desigur că da. De aceea ar fi nimerit ca aceia care au obținut rezultate pozitive să scrie despre experiența lor. De aseme-

nea, cei care cunosc unele lipsuri este bine să le semnaleze prin ziar.

O parte din articolele publicate critică de-a-juru unele organe zootehnice și veterinare, ceea ce demonstrează poziția justă și combativă pe care s-au postat autorii acestor materiale.

Nar fi lipsit de interes ca unul din articolele viitoare ale acestei rubrici să cuprindă o analiză temeinică privind activitatea desfășurată de lucrătorii din rețeaua agricolă a unei regiuni, raion sau comună pentru dezvoltarea creșterii animalelor în raza lor de activitate. De asemenea, prezentarea unor frumtași în creșterea animalelor în paginile ziarului ar constitui un imbold pentru mulți spre a-și iniția pe linia realizărilor lor. Sînt tinerii zootehniști care print-o muncă perseverentă la locul de producție au reușit să obțină rezultate importante în ceea ce privește îndeplinirea acțiunilor zootehnice.

În ceea ce privește îmbunătățirea tematicii de perspectivă a acestei rubrici socotesc că este bine ca cititorii să vină cu noi propuneri legate de problema alimentației animalelor, îmbunătățirii pășunilor, grăbirii procesului de reproducere, încercărilor industriale etc. Un deosebit interes ar prezenta pentru cititorii urmărirea pe parcurs de către ziar a managementelor luate prin articolele publicate de diferite unități agricole, servicii raionale sau regionale agricole pe linia dezvoltării sectorului zootehnic și, la timpul oportun, în ce măsură angajamentele luate și-au găsit o concretizare în viață.

Pentru continuarea cu mai mult succes a acestei inițiative valoroase un mare sprijin pot să-l aducă specialiștii din instituturile de cercetări, de învățămînt agrosotehnic precum și tehnicienii din unitățile agricole socialiste de stat. Cititorii doresc și așteaptă ca această să colaboreze cit mai des în paginile ziarului pentru a dezbată cele mai arzătoare probleme ale dezvoltării șeptelului în țara noastră.

În citeva RINDURI

Trupele guvernamentale indonezience continuă operațiile energice în vederea îndeplinirii misiunii separatiste din Sumatra. În regiunea localității Paganbaru care după cum se știe a fost eliberată încă de acum citeva zile, viața a reintrat în normal.

În același timp unitățile marinei militare indonezience continuă să aplice măsurile de blocadă ale coastelor Sumatrei care se află încă sub controlul rebelilor. Unități ale marinei guvernamentale au bombardat obiective militare aflate în mîinile rebelilor.

O subunitate a trupelor franceze a pătuns din Algeria pe teritoriul Tunisiei în regiunea Ain Draham. Cînd au sosit unități ale armatei tunisiene trupele franceze s-au retras pe teritoriul Algeriei.

Secretarul Departamentului de stat al S.U.A. Dulles, care a sosit la Taipei, a avut o întrevedere cu Cian-Kai-și. Potrivit unui comunicat oficial această întrevedere a avut ca obiect „un schimb larg de vederi asupra întîrzierii legăturilor” între Cian-Kai-și și S.U.A.

La Londra s-a anunțat în mod oficial că Adenauer, cancelarul R.F. Germane va face între 16 și 18 aprilie o vizită oficială în Anglia.

Regina Elisabeta a Belgiei a acceptat invitația președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Vorosilov, de a vizita U.R.S.S.

De curînd a sosit la Amman un avion american încărcat cu cătușe, destinate patrioților iordanieni a restăți de autorități.

Cătușele recent sosit din S.U.A., sînt pasă-mil-te și ele-un fel de „ajutor”. (Fiește, nu pentru popor...)

85 la sută din membrii Corpului Diplomatic vest-german sînt foști membri ai partidului nazist.

Cu atîția foști nazisti prezenți, C.D.-ul ăsta-l problematic: Nu e alit Corp Diplomatic, Cit e un Corp de... Delicvenți!

TĂRANI muncitori

CONFECTII: RAGLANE-PARDESIE HAINE DE PLOAIE TAIORARE JACHETE

LENJERIE ÎNCĂLȚĂMINTE pentru BĂRBAȚI FEMEII COPIII

COOPERATIVELE de CONSUM din REGIUNEA STALIN

găsiți PERMANENT la

VĂ DORITI O CASA?

CEC LIBRET de ECONOMIE

Depuneți treptal economiile la CEC și o veți putea construi mai ușor

ATI AUZIT? JUGĂRIE

Frumoase instructive de JOCATURI de CONSUM